

Дај, да залуд не чујемо Речи Твоје данас ми,
Сам' упиши реч живота У срца нам, Христе, Ти!

2. Ево нас код ногу Твојих, Учитељу велик' Ти!
Проговори, ми смо жељни К'о деца Те слушати.
Учи нас бит' равним Теби, И да кратко време ту
Овог века сад на земљи Служи нам за вечност сву.
3. Научи нас како ћемо У свету се владат' злом,
Како ћемо свему умрет' што не годи срцу Твом,
И по вољи Твојој мислит', Зборит', чинит' овде сад,
К'о што си нам пут показ'о, Да хитимо к' небу рад'.
4. На то разум отвори нам К'о и апостолима;
Светли на живо познање Буктињом Твог разума!
Јер видело света Ти си Кој' разгониш таму сву, -
За то срца нам обасјај, Да видимо правду сву.
5. Ал' и огњем од љубави Зажежи нам срца сад,
У радости и жалости Да смо Теби верни тад'.
Што Ти понет' заповедаш То нек нам је терет лак -
У Твој пример нека радо Угледа се брат наш свак'.
6. Светлост, љубав, моћ и огањ Сад на Твоју метни реч;
Нек у нама реч та ради, Нек нам срца гаси жеђ;
Помози нам верно чуват', Што смо к' срцу примили,
Да имадеш речи жића, Дај и другим' познати!

204. НЕЋУ ВАС ОСТАВИТИ СИРОТНЕ

1. { Хва - ли - мо Те - бе Спа - се
Ка - о си - ро - те ов - де

благ! Кој' нас не о - ста - ви ту,
 сад, На не - по - зна - том пу - ту;

У ту - ђој зе - мљи, на - ро - ду, Где нам је -

зи - ка не зна - ду; Др - же нас без - ум -

ни - ма. Ни - смо ми к'о си - ро - те ту, Јер

Ти си сваг - да нам' бли - зу, И жи - виш

ме - ђу на - ма.

2. Код нас си Ти Духом Твојим: О блажена близино!
 Међ' нам' се живо осећа, К'о да те већ видимо!
 Светлост у мраку дајеш нам, Твојом нас љуб'вом грејеш сам',
 Душама храну дајеш; Помажеш овде сада нам',
 И пратиш нас на путу сам, У борби нам помажеш.
3. С' Твојом си речју код нас Ти, То се осећа снажно,
 С' тим срца наша будиш Ти, Учиш нас што је нужно,
 Како л' нам умилно збориш Опомињеш нас и тешиш
 На разни начин, важно! Тим се утиша скорим бол,
 Како л' нам срце горе с' тог; Како л' говориш силно!
4. Ти с' и на Твојој вечери Љубављу Твојом с' нама;
 Теби се може свак' од нас На срце спустит' тада.
 Пролио с' Своју крв за нас, Откуд извора тече сласт,
 Који нас жедне поји; Он нама живот даје нов;
 Спасење, снага, благослов Душу нам и дух поји.
5. Код нас си Ти, где два и три Скупљени сада овде
 У вери и без сумње све Богу се, Оцу, моле.
 Блажени су нам часи сви У Којима се јављаш Ти,

У нашем кругу братском; То је знак оног блаженства,
Које ће бити некада, Кад нађемо Очин дом.

6. С' нама с' у света невољи, Тад' нама мир Твој дајеш; -
Што си нам смрћу стек'о то Све на дар нама справљаш;
Па нек Сотона, свет и грех Напада на нас, даје страх,
И жели нас свладати; У Теби мир наш почива,
И ко се у Теб' сам узда, Тог' благост Твоја штити,
7. С' нама си Ти,- па уздисат' Нећемо залуд сада,
Несреће не бојимо с' ми На нашем путу нигда;
Ни патња ни претња врага, Нит' сама паклена врата
Неће нас надвладати: Господ ће, наш Цар и наш Бог
Који нас штити, сваког Свог, Код нас ће свуда бити
8. Код нас си Ти сад не видим, Ал' неће дуго проћи,
Па ћемо смети у радост И царство славе доћи.
Ми ћемо с Тобом бити тад', И славу Твоју там' гледат',
И славит' Твоје име, О остан' код нас, прати нас,
На путу Твом одржи нас Там' до у небо! Амин!

205. КОД ТЕБЕ ЋУ ОСТАТИ

(На глас бр. 15. 33. 36. и 51.)

1. { Код Те - бе ћу, Спа - се, о - стат',
Од Теб' ме ништ' не - ће од - бит',

Те - би ћу сваг - да слу - жит'; } Ти си
На Твом ћу пу - ту хо - дит'. }